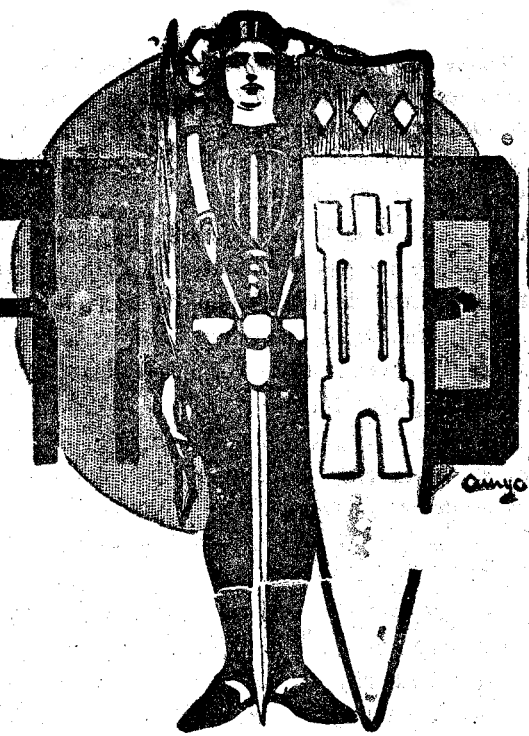

BALUAGUOS SITGES

« Setmanari català »

Redacció y Administració:

Carrer de Parelladas, 9

ESTAMPES Y RECORDATORIS

PERA LA

PRIMERA COMUNIÓ

N'hi ha un extens y variat assortit, de tota mena,
en aquesta Imprempta: Carrer de Parelladas, 9

L'assumpto del Hospital

IV Y DARRER... PER ARA

L'anunci de que un extranger, Mr. Deering, oferia 40.000 pessetes per l'imoble que ocupa l'Hospital, causà una alegre sorpresa entre nostres conciutadans. ¿Era possible? Calia aprofitar l'oportunitat y tractar l'assumpto ab molta discreció pera no malograr el negoci que representava pera Sitges. Fins els més significats enemics de nostra vila hagueren de reconèixer qu'era una sort poguer vendre a tan bon preu el antic i inadecuad edifici y tenir manera de dotar a la població d'un Hospital modern, que respongués a les seves necessitats y als consells de la ciencia.

Y es posà fil a l'agulla, y el nostre fals profeta, el nostre infelís Balaám, montat en la seva burra comensà la obra de perfidia. L'odi y el despit que l sostenen son tan violents que li priven dissimular la seva graciosa ignorancia, y perxó llensà els primers anatemes contra l procediment que se seguia pera arribar a la enagenació de l'imoble. La burra del nostre Balaám, a diferencia de la bíblica, no advertí caritativament al fals profeta, sino que més aviat feu ús de la gracia de parlar pera conduirse com un mal rellotge de repetició. Y la burra de Balaám, com el mateix fals profeta, bramava patriòticament que l'expedient may més se acabaria degut a sos vicis d'origen.—¿Quins vicis de origen?—Els de no ser fet per l'ex-Secretari Julià, et voila tout!

El fals profeta's lluí; l'expedient quedà llest al cap d'un mes d'haver bramat la burra y Balaám.

Aleshores el fals profeta, anyorant els temps de son anterior predominí, volgué fer encara de remader del poble, no recordantse de que'l poble ja no és un remat. Y es posà a llescar el pá pels altres; y es posà a senyalar autoritariament el lloch hont devia emplasarse'l nou Hospital. Pro a Sitges hi havia persones a qui ls incumbia triar, y aquestes persones feren el seu fet prescindint de Balaám y de la seva burra, que també bramà. Brams d'ase no puen al cel, digueren les persones que tenien d'atendre al bé de Sitges y nó a l'interés de cap comissionista disfressat de patriota: y ls brams de Balaám y de la seva burra ressonaren, repetits pels ecos, com les més torpes manifestacions d'un *chantage* mal dissimulat.

Els fonamentats parers, que ja coneixen nostres lectors, del notable arquitecte D. Joseph Font y Gumá y del malaguanyat patrici y distingit metge Dr. D. Gaietá Benaprés, són torres blindades dintre les quals la

Junta local de Beneficencia y l'Ajuntament estan a cobert de les cosses de la burra de Balaám y de son amo, per més qu'aquets diguin que són dictàmens insostenibles.

Mes quan totes les dificultats semblaven vensudes, quan ja's tenia ben resolt l'expedient d'enagenació de l'Hospital vell, a la vegada qu'escullit el lloch hont deu emplantarse'l nou, sortí per centèsima volta el fals profeta montat en la seva burra. Pro aquet cop la burra parlà avans que'l que la munta, de manera que el rellotge de repetició va invertirse. Els importava que ls tractes es desfessin, fós com fós. ¿Per qué? Oh! segurament per... *patriòtisme!*

La burra enfosquí'l bram més que d'ordinari, y Balaám també enfosquí'l seu, y el ressó dels ecos encara més els enfosquí, fins al punt de que ls harmoniosos brams semblaven trons recargolats per espantar criatures. Pro Mr. Deering y les persones de sa confiança no són pas espantadissos, y vetaquí que's rigueren a sonores clagues de la innocentà pensada dels que's entretenin fentels el *papu*.

«Que l'extranger no podrà edificar... que les lleys internacionals se'l menjarán de viu en viu... que li privarán de fer un nou Gibraltar al presiri dels gats... que després se'n picarà'l cap y ens dirà que li tornem el ral, que no vol més comedia...»

El que *ahuecaban* la veu pera dir totes aqueixes necessitats tampoch sortiren ab la seva. Se les havien ab homes y no ab criaturas.

Per fi arribà'l día de la firma de les escriptures, y els firmants esculliren un diumenge. Pro com que s'havien descuydat de demanar el competent permis a l'home de la burra, el polí de D. Dalionsas diguè la última sentència del profeta. *Demà firmen? Fins en això s'extralimiten: demà, diumenge, és dia inhàbil!*

No riguéu, lectors; no riguéu, que totes aqueixes espatoxades més que riure fan tristesa. Us heu adonat de la intenció que les indignitats del fals profeta tanquen? Tragueune la part còmica y veuréu que lo que en queda es odi a la bona administració de la vila.

Els embaucats del fals profeta clamen contra els bons administradors qu'han salvat de la ruina la Hisenda Municipal, y els tiren en cara que cap millora material important han fet per la població. Y ara que ab singular fortuna s'està realisant una obra magna, ara's proposaven impossibilitar la empresa.

Pobres de la vila! Ja yepèu la tasca del fals profeta y dels seus fanàtics. A les seves concupiscencies sacrificaven el vostre benestar en jorns de malaltia. La

ocasió de construirvos un Hospital ben assoleyat y ayrejat, ben higiènic y cómodo hont les vostres hores de sofriment puguin ser endolcides per l'amabilitat del redós, volien èlles ferla perdre tal volta per sempre.

Industrials y obrers sitgetans! Consideréu també vosaltres l'amor que us porten els profanadors del nom de patriota. Quan una abundosa deu de treball podia obrirse, èlles s'afanyaven a enrunarla perque no haguessiu d'agrair als defensors de Sitges una llarga temporada de feina.

Aixís entenen el patriotisme ls professionals de l'odi que s'acoblen entorn del fals profeta.

Les pròximes eleccions

La Solidaritat Catalana, aquell incomparable moviment ciutadà qu' en 1906 extremí d'amor a tot Catalunya, fou tan espontani y responia tant a la necessitat de germanor que sentim els catalans, que no han pas bastat a destruirlo per complert totes les intrigues dels envejosos directors d'una part de la opinió catalana.

Les rivalitats personals, els odis de capelleta, han pogut disgregar als autonomistes barcelonins, perquè èlles senten d'aprop l'influencia perniciososa de la baixa política de cassinet, qu'és el gran corrosiu de la Política. Yil exemple disolvent de Barcelona ha produït els seus nihilistes efectes en bona part de Catalunya, ahont de les inmotivades discórdies entre ls solidaris se'n aprofiten gayament els antichs caciquistes pera referse a corre-cuita, y se'n aprofiten també ls elements que tenen per finalitat la constant pertorbació del viure sa y normal dels pobles.

Pro hi ha indrets ahont el cos electoral ha tingut prou independència de criteri y prou serenitat de judici pera no dividir-se en xorques banderíes com els prediquen els desorientats y desorientadors elements qu' ara s'esforzen en desfer la Solidaritat.

A fora, com despectivament anomenen alguns infatuats ciutadans a la Catalunya que no és Barcelona, a fora encara hi ha districtes hont la Solidaritat és ben viva, malgrat els esforços dels que voldrien jugar ab el poble teixint y desteixint la pública opinió com nova tela de Penèlope.

Son molts els districtes que mantenen la Solidaritat. A Balaguer, a Igualada, a Vilafranca, a Valls, a Gandesa, a Torruella, a Vilanova y a varis altres districtes lluyten els solidaris ab el meteix dalit de tres anys enrera, perque saben que ni'l problema català ha canviat ni ha canviat el problema particular de la respectiva comarca.

Aquí meteix, a Sitges, desde que s'inicià la Solidaritat fins ara, ¿per ventura hi ha hagut alguna mudansa essencial? Nò, certament. Recordém aquell lluminós y colorit 23 de Maig de 1906 en que homes ilustres de totes les tendències vingueren, després del esplendit 20 de Maig de Barcelona, a rebre també el homenatge de tot Sitges (és clar que d'aquet tot no'n formaven part els protestataris y entrebancadors de sempre). Aquell día Sitges sembrà de flors el camí per hont passaven els braus impugnadors de la funesta llei de jurisdiccions, y al Saló de sessions de la Casa de la Vila el savi catedràtic y eminent polítich D. Gumensindo Azcárate, contestant a la benynguda del malaguanyat Alcalde D. Francisco Batlle y Gené,

enallí l' generós despertar del poble Català, que s'emportava les simpaties de tots els conscients aymanys de la llibertat y de la justícia.

Y vingué'l 13 d'Abril de 1907. Encara ens sembla oir la veu potentia de l' insigne Salmerón, que desde el balcó de la Casa Comunal dirigí al poble allí congregant una de ses brillants oracions, recomenat la candidatura de D. Joseph Bertrán y Musitu, designat per la Solidaritat Catalana pera representar aquest districte.

¿Qué ha ocorregut desde aleshores pera feros varir de criteri? El programa del Tivoli encara l' afirmem com avans; les reivindicacions y la pau de Catalunya segueixen sent el nostre anhel; enfront nostre, dintre el districte, hi tenim els mateixos elements qu' en les eleccions de 1907; y En Bertrán ha provat una vegada mes son veritable amor al districte ab repetits actes que com la consecució del Estany de Foix han consolidat y augmentat els seus prestijis personals.

Just és, donchs, que refermant la Solidaritat tornem a dar nostres sufragis a D. Joseph Bertrán y Musitu, en contra dels negatius que pertorben la vida del districte ab vanes estridencies.

Campanya electoral

Els eters enemichs de la Solidaritat Catalana en aquesta vila novament en les proximes eleccions se ajuntaran no pera formar un nucli qu' estiga en condicions de defensar un ideal noble, sino pera, y exclusivament, satisfer particulars ambicions y baixos movils de venjansa.

Per aixó molts d' ells, als que les resplandors del sol de la veritat els enlluerna, impossibilitats de donar la cara per por de que sigui reconeguda una vegada més la seva refinada hipocresia, no tenen altre remey que treballar a l' ombra, sordament, y de la manera baixa y rastrera que ja tenen per costum.

Entre aquets, no cal dir que hi figura en primera ratlla l' eco dels enemichs de Sitges, disposat, com sempre, a pescar la primera ganga que se li presenta, encare que aquesta ganga estigui en pugna ab els interessos generals de la població y, de passada, ab els mateixos qu' ell alardeja de defensar.

En efecte: l' eco dels enemichs de Sitges, que tant se ha ventat sempre de fervent monarquich, bona prova en dona de que treballa vergonposament la candidatura anti-solidaria, quan en son últim número prou es guarda de dirne una sola paraula de la visita que a la seva Redacció va fer el candidat republicà radical D. Joseph Rubaudonadeu Corcelles.

A ben segur que l' eco dels enemichs de Sitges va oferirli lo qu' ell ne diu *su valioso concurso*; lo qual no és obstacle pera que quan se celebrin bodes reals el propi eco dels enemichs de Sitges expendeixi telegrames com el següent, quin text posem a la consideració dels republicans recalitrants que tant abunden entre 'ls admiradors del Sr. Rubaudonadeu:

«El Eco de Sitges entusiasta defensor del Trono en sus veinte años de vida, rinde su homenaje a S.S. M.M. en este fausto día de su boda...» ni qu'en ocasió de dirigir-se al Excm. Sr. Gobernador de la Provincia escribis memorials del següent calibre: «D. José Soler y Cartró, Caballero de la orden del Merito Naval, Fiscal Municipal y fundador, en 1.º de Marzo de 1886 del semanario «El Eco de Sitges» que constantemente ha dirigido, a V. E. respetuosamente expone: «Que el nombrado periódico, aun cuando sin filiación política determinada, ha defendido constantemente la Monarquía española, los intereses dinásticos permanentes, los principios fundamentales de la Sociedad y la integridad de la Patria, justificándose todo ello cumplidamente etc. etc. etc.»

Després de les transcrits demostracions de monarquisme, val la pena de transcriure també algunes de les afirmacions de fè catòlica de qu' en moltes ocasions ha fet gala.

Quan l' altra vegada el Govern lliberal va pujar al Poder, l' eco dels enemichs de Sitges va sentirne y demostrarne públicament una alegría inmensa. Portá a les Corts dit Govern, pera que l' aprovessin, la lley de Associacions, y els catòlics ne protestaren. Doncs bé; allavores, a la protesta de aquets ell no tingué reparo en afegirhi la seva, escrivint lo següent:

«Hemos recibido un telegrama pidiendo la adhesión de nuestro semanario a la Campaña emprendida contra los propositos ministeriales, estando conformes en otorgarla, ya que «El Eco de Sitges» es defensor convencido del Catolicismo.»

Antisolidari en la seva conducta, políticament parlant, més que no pas en els seus escrits; quan el moiment generós de tot Catalunya escrivia els següents paragrafs el «Caballero de la Orden del Mérito Naval» en les seves insulses «Cuasmales» y tractant el tema «Religión y Patria»:

«Así, pues, creemos que lo más lógico sería organizar una Solidaridad Católica que, apartada de esas luchas candentes de los partidos, influyera lo bastante en ellos para que los principios de Religión y Patria no sufrieran detrimento.»

Apesar de lo qual l' eco dels enemichs de Sitges avuy no trova inconvenient de solidaritzar-se ab elements del tot extrany al seu modo de pensar si hem de jutjarlo pe'ls seus escrits, encare que nó si hem de atendre a les seves obres, donchs desde sempre ja hi estem acostumat a véure'l entrar en confabulacions monstruoses, tan sols pera satisfer les seves intencions baixes y perverses.

En tota la seva vida ha sigut aixís, l' eco dels enemichs de Sitges: fidel retrat dels seus inspiradors, capassos de fer tots els papers de l' auca y de tocar totes les teclès, ab tal de lograr lo que a ells personalment els convé encare que reporti la ruína moral y material de tot el poble.

Per aixó en aquestes eleccions de diputats a Corts, com les anteriorment celebrades, no duptem de véurer convertit el magatzem del carrer de Sant Bartomeu en Agencia electoral y Llotja hont es treballa ardorosament a favor del candidat anti-catòlich Sr. Rubaudonadeu, el del célebre renech, a qui dessegur els del eco dels enemichs de Sitges li haurán procurat amagar «sus colecciones de cuarto de siglo» a fi de que no se n' enteri de sa *proverbial consecuencia*, apesar de que aixó a ell poch deu importarli, per quant en sa llarga carrera política deu haverne trobat molta de gentussa que impudicament es ven la conciencia o els ideals al primer que passa.

Una carta d'En Maragall

Estimat Pere Corominas: Sí que m' feu mal lo que en «La Veu» deien de vós. Fa molt temps que es un dol per tot bon català lo que us aneu dient els uns dels altres. En nom de Catalunya, prou! ¿Qui ha faltat? Tots heu faltat. ¿Qui ha comensat? Pregunta de criatures: en esperit tots heu comensat, perquè avans de ofendreus ja us odiaveu.

Aixó no ho dic per vos, que ja sé que teniu prou alt posat el cor perquè 'ls odis personals no puguin arribar a torbarlo. Però ¿què sou vos, ni qué soc jo, ni qué val l' integritat de cadascú a casa seva, si així que 'ns posem tots en la plassa pública, un malastre col·lectiu fa que les passions d' uns quants abrindin la massa, y no s' trobi cap home prou fort dintre de ella per domarla ni tan sols per resistirla? Entre nosaltres sempre resultà 'l mes fort el més mal intencionat, y aixó 'ns inhabilita a tots pel bé: inhabilita a Catalunya per una política catalana. Sols quan 'ns ve de fóra una ofensa prou forta y general per mourens en un odi comú, deixem d' odiarnos els uns als altres. Y llavors d' aixó n' diuem amor a Catalunya. ¡Trist amor!

Escolteu. ¿No estava en la nostra ànima que al dividirnos en conservadors y progressius era, mes que per una diferencia radical en sentir polítich, per atraure al catalanisme (que en rigor políticament tot ell era un centre), els veraments radicals de la dreta y de l' esquerra que encare 'n restaven fora? Doncs ¿cóm es que desseguida, al comensar la respectiva actuació hem comensat igualment a tractarnos els uns als altres de traydors a Catalunya, de servidors den Maura, de complissos den Lerroux y els anarquistes? Y doncs ¿que ja no us en recordeu que a n' aixó anavem? No a esser servidors ni complissos de ningú, però que per força haviem de semblarho a l'acostantshiper comunicantli'l nostre sentit de Catalanitat. Que

per ventura la gent se converteix de lluny y a cops de pedres? Talment sembla que 'ns haguem begut l' enteniment.

Y sinó ¿quin altre motiu tenieu per dubtar y, lo que es pitjor, per voler fer duptar a tot el poble, de la llealtat catalana den Prat de la Riba, d' aquest home pastat tot ell de catalanisme, quan desde la presidencia de la Diputació feia obra tant gran y positiva de administració y de cultures catalanes, y ara li anaveu a reparar si havia acceptat favors de un Govern del qui dependia tot lo que ell pogués fer en bé de Catalunya; y de si s' aliava ab els antichs del caciquisme per ferlos col·laborar en la seva obra y de si declarava o no oficials la nostra llengua y la nostra bandera, que mai seran res més ni menys de lo que tots nosaltres en cada moment sapiguem conquerirles? Y donchs ¿que havia de tirar la creu a la cara del rei, y havia de hostigar als caciquistes perquè se aferressin més a l' antiga servitut centralista, y havia de decretar les Bases de Manresa, perquè l' endemà se n' anés en pols ab la seva presidencia, tot lo que havia fet y tot lo que podia fer encare per Catalunya?

Y lo mateix diria a n' els altres: ¿Per qué heu de dir que avuy la fe catalanista ha quedat vinculada en la Lliga, y que 'ls nacionalistes anteposen la República a la patria, y que s' han tornat promotors de desordre y enemichs de Catalunya, perquè formen al costat dels radicals en empreses revolucionaries? ¿Y donchs que preteneu que les masses avui revolucionaries vagin a n' ells per la seva bona cara, o pel bé que vosaltres en diu, y al catalanisme per un cop sobtat de ta gracia? Semblants miracles són massa poc freqüents perquè pugui fonamentarshi una táctica política.

Deixeu, donchs, que cadascú fassi sa via com li inspiri són amor a Catalunya y en quant en aquesta vigili cadascú en sí mateix y no en els altres, cadascú ne donará son compte: no us llansea tant facilment l' anatema, que 'n aquesta Iglesia no hi ha més Pontífex que 'l Poble de Catalunya: ell es l' unic que pot dir en definitiva quins son els seus y quins han deixat de esserho. Allà ont hi hagi lloch per combatreus, combatouse enhorabona 'ls principis, mai les persones; que prou falta li fan a Catalunya 'ls seus prestijis personals en cada una de les tendencies polítiques, y cada un que n' ensorreu l' ensorrareu per Catalunya, y us privareu vosaltres mateixos d' un company en l' obra comuna d' exaltació de la patria.

Y per aixó mateix us dich que així com us es lícit combatreus en nom dels principis polítichs allà ont no sufreixi contradicció la causa essencial de Catalunya, així mateix fora vergonya per tots combatreus de cap manera o dividirvos allà ont l' abominable encasellament centralista se presenti contra Catalunya en batalla.

De la Solidaritat un pacte resta en peu que cap català pot trencarlo sense ferse indigne de la sang que 'l aguanta y aquest pacte es el de no permetre que la representació de la nostra terra 'ns vingui prestada de fóra. Mireu com els mateixos radicals que externament no s' hi lligaren, el senten tan consubstancial ab la dignitat de cada partit de Catalunya que l' han fet respectar de la seva potencia central recabantne una airosa independència. ¿Voleu que pugui dirse que en aixó, que aquest moment es lo principal per Catalunya, ells han sigut més bons catalans que tots nosaltres?

Corominas estimat, podeu fer de aquesta carta l' ús que que vos sembli millor per Catalunya: ja publicantla si creieu que un bon crit de bona intenció pot tenir entre nosaltres alguna virtut encara, guardantvosla si vos sembla que sols pot augmentar una confusió ja prou funesta. En tot cas vos prego que l' accepteu com una expressió d' amor a Catalunya per damunt de tot, y expansió de una amistat que sabeu ben vostra.

JOAN MARAGALL

Desde Méxich

Sr. Director de BALUART DE SITGES.

Molt Sr. meu: Entre 'ls pochs fills d' eixa hermosa vila que componen la colonia en aquesta próspera República, diverses vegades s' ha trobat a faltar quiscún cantador de Natura pera poguer tenir a sos nombrosos

llegidors al corrent de quantes festes y actes en general tenen aquí efecte.

Avuy, donchs, que, si bé seguim comptant ab la mateixa falta de coneixements literaris, hi ha quiscuna nova que interessará directament a certes famílies sitgetanes, agafó la resolució d'enterarvosen demanant mercé per mes faltes.

La societat en la que, baix el penó de les quatre barres, ens agrupem els fills de nostra aymada Catalunya, y batejada ab el nom de «Orfeó Catalá», té per costum festejar la diada de Sant Jordi, ab festes religioses y profanes. Enguany l'honrosa Junta d'aquesta patriòtica entitat, reconeixent els mèrits artístichs de nostres joves paisans. En Pere Plana y En Antón Mirabent, els ha elegit pera compóndrer la comissió encarregada de lo que respecta a la part de ornat, en la celebració de dites festes.

Plé de goig, jo, devant tal comanda, que tant honra a la nostra vila, vos prego l'inscripció d'eixes malgirvades ratlles; esperant que ma falta de destresa será suplerta per lo bó de la nova.

Y ara, donchs, mentres esperó ab ansia y goig a la vegada poguer detallarvos l'esmentada festa, permeteu que recordi aquell cant de

«Terres enllá, portem l'alegría, etc.»

Crech que estareu enterats de que 's preparen grans festes ab motiu del Centenari de la Independencia, la comissió organitzadora de les quals té ja acordat son programa. Moltes són las festes que 's preparen per tot lo mes de Sepembre, empró una n'hi ha que péls aymants de l'art és esperada ab molt d'ansia: una gran processó històrica, composta, entre altres, dels tipos, (bastant originals per cert), d'avans de la Conquesta y d'aqueix període.

Per lo vostre valent setmanari estem al corrent del avenç de nostra vila, aixís com de la lluita moral que sosteniu ab certs elements *nada menos, que realment, mes ó menos* decadents y que, per nostra dissort, encare tenen véu.

Massa llarch resulta ja l'article, hi ho deixarem per altre ocasió. Vagi la méva enhorabona per nostre digne Ajuntament y els seus encoratjadors.

Maneu en lo que vos plasque á vostre company de causa

UN SITGETÁ

Sessió del Ajuntament

ORDINARIA DEL 21

Presidida pe 'l Sr. Carbonell Mestre, hi assisteixen els regidors Srs. Dalmau, Parera, Carbonell Company, Ill y Mitjans.

Llegida y aprovada l'acta de l'anterior, el Consistori se n'entera de que la Comissió mixta de Reclutament ha assenyalat el dia 25 pera la vista dels judicis d'excepció y exempció dels minyons de aquesta vila.

Es dona lectura a un dictamen de la Comissió de Foment proposant sigui desestimada la «emoció» que'l 22 de Febrer presentarén els Srs. Llauredó y Mitjans relativa a la celebració de un concurs pera la construcció de un hotel a la Ribera.

Tot enfurismat, el Sr. Mitjans parla durant tres quarts de hora, no pera combatre 'l dictamen, sino per enraonar perquè si fent perdre miserablement el temps y no dient res concret en definitiva. Resulta tremendo el Sr. Mitjans quan es proposa apurar la paciència dels que han de aguantar la seva verborrea insípida y desequilibrada!

Aprovat tal dictamen, se'n llegeix un altre de la propia Comissió sobre una instància del concejal Sr. Ferrer Torralbas, aprovantse en votació secreta, després d'extranyar-se 'l Sr. Mitjans de que en aquest cas, com en els altres, es vulgui respectar la Lley. Es molt salau aixó: el Sr. Mitjans, posat a trobarho sempre tot ilegal, fins no trova legal el que 's vulgui passar per la legalitat.

A continuació la Presidencia, sense demanarseleshi, dona raonables explicacions sobre la extracció de pedra de «Les forques». Aixó contraria sumament al Sr. Mitjans que portava preparada una tremebunda «emoció» que ara comprén li farà llufa. Aixís succeeix, en efecte; donchs, després de parlar enfática, apocalíptica y desballestadament divuyt minuts y tres segons, el Sr. Mitjans plega el ram y no li queda més remey que tornarse a embutxacar el document, que de tres hores lluny pud a excremencia leguleya julianera.

El Sr. Carbonell Company exposa alguna extranyesa que li causa la forma en que 's redacten les actes, contestantli l'encarregat de redactarles qu'ell, pera fer tal feyna se atén extrictament a lo que disposa la lley.

Y després de manifestar el Sr. Parera que amenaça ruina la casa del costat de la que 's va tirar a terra en la Devallada, se aixeca la sessió.

ORDINARIA DEL 28

La presideix el Sr. Carbonell Mestre y hi assisteixen els Srs. Parera, Carbonell Soler, Carbonell Company, Ill y Mitjans.

Aprovada l'acta de l'anterior y llegida una comunicació de la Comissió Mixta de Reclutament, la presidencia participa que han donat el resultat apeteut les gestions fetes aprop la Companyia del Ferrocarril pera que aquesta fes importants millors als voltants de la Estació: al efecte llegeix una carta rebuda pe 'l Sr. Bertrán y Musitu en la que 'l Sub-director de la Companyia aixís li comunica.

El Sr. Mitjans intenta ressucitar la cuestió de la pedra extreta de «Les Forques», fallantli tota els recursos y perdentes en el buyt les seves ditirámiques insinuacions.

Es llegeix una comunicació de l'Arcaldia presentant un estudi, fet pe'l arquitecte Sr. Font y Gumá, de les plantes necessaries pera els trassats dels planols de un nou Hospital a construir en aquesta vila, qual estudi interessa l'Excm. Sr. Governador Civil de la Provincia.

Després de repetits esforços fets al efecte per tots els concejals, es logra que'l Sr. Mitjans compregui de lo que es tracta, cosa que per si sol se li feya de tot punt impossible, apesar de lo talentut, que 's creu esser.

Respecte al particular, se acordá que pera obtenirne un millor resultat intervinguin en la ilustració pera la concepció dels indicats planols, además de la Junta de Beneficencia y tots els concejals que ho desitgin, els mestres de obres senyors Virella, Cartró, Mirabent y Sané.

Es dona compte del resultat del judici d'exempcions y excepcions celebrat el dia 25 per la Comissió mixta de Reclutament.

Llegida una comunicació del Secretari sobre els requisits a cumplir en la redacció y transcripció de les actes, se acordá que d'avuy endavant les rectificacions es fassin en l'acta de la mateixa sessió a que afectin.

Es concedeix permís per fer obres en la fatxada de ses respectives cases, a D.ª Maria Bertrán Vda. de Barrabeitg y a D.ª Antonia Brunet Vda. de Robert.

Es dona lectura a un dictamen de la Comissió de Foment desestimant la proposició de D. Joan Mitjans sobre la reorganización del servey de Vigilancia nocturna; y acte seguit es llegeix un nou retglament que pera millorar tan important servey presenta la propia Comissió.

Esmaperdut devant lo que no s'esperava, el Sr. Mitjans queda com aquell qui veu visions, y perd els estreps de tal manera, qu' en el paroxisme de la seva «pataleta» fins arriba a tenir la desfatxatés de calificar de LATA l'esmentat Retglament. ¡Vaya una ossadia! L'ignorant LATÓ per excelencia, gosar a aplicar aquest calificatiu a res més que no sigui la seva personal Fassího constar en acta, Senyor Secretari, aixó de la «lata» del incomparable LATÓ de la minoria patriòtera, de quina boca no surt cap paraula que no sigui una barbaritat solemne.

Se aprova un dictamen de la Comissió de Governació referent a declarar dies de mercat els primer y ters dilluns de cada mes.

Es dona aprovació a varis comptes, es pren algún altre acord y, per fi, s'aixeca la sessió, quan ja era casi l'hora de brenar, «poch més o menos».

NOVAS

Dilluns passat nostra vila va veures visitada per moltes notabilitats artístiques, d'entre les quals deu ferse especial menció del eminent musicólech que acaba de dirigir la orquestra en el Teatre del Liceo de Barcelona, el Mtre. Beidler; la senyora esposa de aquést, filla del immortal Mtre. Wagner; el fill de aquest matrimoni, y l'admirable pianista y reputat compositor el Mtre. Granados.

També estigueren aquí, el mateix dia, les distingides famílies del Dr. Andreu y D. Enrich Collasso, de Barcelona.

Al endemá, dimars, en una altra caravana de automòvils, vingueren: la Sra. de Mendia, ab la seva angelical filla Maria, mexicana; la Comptesa de Santa Maria de Sans, ab les seves dugues hermoses filles Pepita y Paquita; la Sra. de Zaragoza, ab la seva simpática filla Emilia; les distingides senyores y senyoretas Maria de Bruguera y Pilar y Maria de Ferrer; y els Srs. D. Isidro Pons, Marqués de Monsolís, Pallejá, Bruguera, Sagnier y altres, persones totes elles pertanyents a respectables famílies de l'alta societat barcelonina.

Els excursionistes visitaren el célebre taller museu «Cau-Ferrat», del insigne artista D. Santiago Rusiñol; la incomparable Punta; la Ribera y altres belleses de la població, de la que 'n quedaren sumament admirats.

En nostra Iglesia parroquial el passat diumenge va donars comens al poétich Rosari de Maig, que la Associació de les Filles de Maria dedica a la seva excelsa Patrona la Verge Inmaculada.

Dites prácticques religioses, en les que hi pren part el chor de la esmentada Associació, com tots els anys es veuen en extrem concorregudes.

Segons cablegrama rebut per la seva familia, nostre estimat amic y compatrici D. Pere Muntané y la seva distingida senyora, arriharen ans de ahir, divendres, a Santiago de Cuba, després de un felís viatge de pochis dies.

Acompanyat d'un nombrós seguici de companys de treball, dissapte fou conduit a la darrera estada el cadavre del jove operari de la fabrica de ciment que 'ls Srs. Butsers y Fradera posseeixen a Vallcarca, En Joseph Guillem Garcia.

Rebi la seva familia el nostre més sentit pesam per la pérdua que l'affigeix.

Dilluns rebé sepultura la Rda. Mare del Convent de Montesión de Barcelona, D.ª Ramona Comas y Catasús, apreciable compatricia nostra que comptava l'avansada edat de 89 anys.

Acompanyem a la seva distingida familia en el justa pena que ab tan trist motiu experimenta.

Ha mort a Vilanova el simpátich jove D. Joseph Farreras Puig, que feya poch temps havia obert un establiment de merceria y altres géneros en el carrer de Sant Francisco de nostra vila, baix el títol de «La Revoltosa».

A la familia del finat transmetem desde aquestes columnes la expressió del nostre condol.

Als efectes de reclamació, en el Govern Civil de la Provincia están exposats els planols de la caseta que ha de construirse en aquestes platxa pera resguardar el vot sálva-vides que posseirà la Junta local de Salvament de Naufrechs:

Recomaném als pagesos que pera combatre la «Alhissa» ó escarbato emplein la fórmula següent, qu' és la que ha donat més bons resultats:

A.— Arseniat de posá, 300 grams; Aygua, 20 litres.

B.— Subacetat de plom, 500 grams; Aygua calenta, 30 litres.

Un cop fetes aquestes dues solucions, es barrejan, formantse un precipitat lleuger, al qual s'hi afageix pera augmentar la adherencia 1 K. de glucosa disolt ab 10 litres d'aygua. Obtinguda aquesta barreja, és completa ab aygua fent un total de 100 litres.

Deu tenirse en compte que sols poden pulverisarse els ceps ab aquest compost fins a la floració.

Es troven malalts de algún cuydado nostres respectables conveíns D. Rafel Teixidó Mas, apreciat espós de nostra compatricia D.ª Maria dels Dolors Carbonell, y D.ª Concepció Santaneda de Dalmau, havent sigut administrats els Sants Sagraments a aquesta última el diumenge al vespre.

Fem vots per que quant aus els apreciats malalts recobrin la salut perduda.

A fi d'evitar el perill a que s'exposaven els tranzeunts, se ha disposat prohibir el pas del públich per la Devallada.

Presidida per D. Miquel Parcerisas Cáliz, va reunirse el passat dijous la Junta Municipal, del Cens electoral, ab assistència dels vocals D. Sebastiá Carbonell Soler, D. Rafel Llopis y D. Isidro Sabaté, actuant de Secretari el que ho és del Jutjat municipal, D. Agustí Serra, pera resoldre les renunciés presentades pe 'ls adjunts últimament nomenats D. Bartomeu Carbonell Batlle, D. Lluís Vilardebó y D. Manuel Salichero; acordant no admetre les dels dos primers, per no considerarles justificades, y sí la del últim, per la circumstancia de ser analfabet, començant en son lloch a D. Jaume Setjos.

Nostre digne Sr. Alcalde, D. Pere Carbonell Mestre, desitjós de que se urbanisin lo més aviat possible 'ls voltants de la Estació del Ferro-carril, dies enrera sollicitá de la Direcció de la Companyia ayal millora, recomanant a la vegada l'assumpto a nostre respectable amic l'ex-diputat per aquest Districte D. Joseph Bertrán y Musitu.

Les gestions practicades han donat un excelent resultat, segons es desprén de la carta que a continuació transcribim, del Sub-director de aquella Companyia ferroviaria:

«Sr. D. José Bertrán y Musitu:
Mi distinguido amigo: Enterado por su atenta carta de 18 de Marzo último, de los deseos del Sr. Alcalde de Sitges, para que esta compañía ejecute varias obras en la plaza de la estación, me complazco en manifestarle que, atendido el interés que demuestra V., he dado orden al Servicio de la Vía y Obras de esta Red para que se complete la acera de la plaza de la estación y que, previo el permiso de Obras publicas de esta provincia, se cubra con losas la cuneta de la carretera de Barcelona á Santa Cruz de Calafell, en todo el ancho de dicha plaza para facilitar el acceso de la misma, habiendo además recomendado que se iguale el terraplén del patio de mercancías.
Queda de V. afmo. amigo s. s. etc.»

Fem avinent a nostres llegidors qu'están fixats els dies 3, 4 y 5 del corrent pera la cobrança de les Contribucions en aquesta vila corresponents al segon trimestre, a les hores de costúm, a la Casa de la Vila.

Aquesta setmana els peóns municipals han procedit a acondicionar els sots y regar els arbres plantats al Paseig del Dr. Benaprés, y a la colocació de setanta metres de tubería al Passeig Verdaguer, pera la conducció d'aigua destinada a regar; tubería que, com diguerem a son temps, fou regalda per un anónim compatrici.

Noticies Religioses

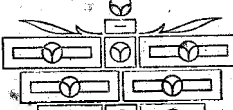
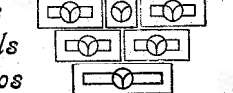
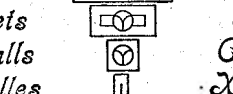
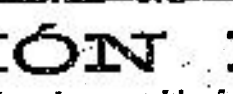
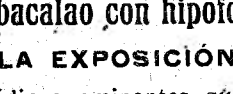
Avuy a las cinch de la tarda, rosari, novena a Sant Joseph y mes de Maria cantant les filles de Maria que, seguirá tots els dies a las set del vespre.

Demá y dimars a dos quarts de vuit novena a Sant Joseph. Dimars a las vuit surtirá la professó que anirá a benei terme als Pins-bens. Al es vuit ofici solemne a Santa Creu. Dimars a las vuit farán la primera comunió els noys y noyes que la han de fer en aquesta parroquia a les deu ofici y a las cinch de la tarda, rosari y mes de Maria. Divendres primer de mes a les set missa de comunió general del Apostolat de la Oració ab exposició del Sant Sagrament, exercicis del Sagrat Cor de Jesús. A dos quarts de set de la tarda trissagí de la Sma. Trinitat y exercicis de la guardia d'honor.

Dissapte a dos quarts de sis rosari, sabatina, mes de Maria y salve á Ntra Sra. del Vinyet.

POSTALS VISTES de SITGES

EL PARAISO
9 * PARELLADAS * 9

<i>Ams</i>		<i>Guix</i>
<i>Pipes</i>		<i>Tinta</i>
<i>Pintes</i>		<i>Lapis</i>
<i>Miralls</i>		<i>Paper</i>
<i>Gemelos</i>		<i>Gomes</i>
<i>Ganivets</i>		<i>Plumes</i>
<i>Raspalls</i>		<i>Carpets</i>
<i>Boquilles</i>		<i>Xinxetes</i>
<i>Gasca bells</i>		<i>Calendaris</i>

OBJECTES PERA REGALOS

IMPORTANT: En punt céntric de aquesta vila SE VEN una BOTIGA. — Pera informes dirigir-se al — — — Carrer Major, núm. 23. — — —

MÁQUINES WERTHEIM

*Accessoris
y tota mena de reparacions
en màquines de cusir.
Venda a plassos.
Grans rebaixes al copmtat.
Célebre maquina RAPIDA
pera cusir y brodar
Máquines pera fer mitjo.*

Representant en aquesta vila:
Pere Balcells Amat
Carrer de Sant Pau, núm. 31

EMULSIÓN MARFIL

— de aceite puro de hígado de bacalao con hipofosfitos de cal, sosa y guayacol. —

PREMIADA EN LA EXPOSICIÓN DE ALEJANDRÍA

Los innumerables certificados de médicos eminentes que aconsejan el uso de la EMULSION MARFIL AL GUAYACOL y los miles de enfermos que han conseguido su curación con el uso de este medicamento, son la mejor garantía que pueden desear los que tengan necesidad de combatir el escrofulismo, raquitismo, bronquitis crónica y toses rebeldes. La EMULSION MARFIL AL GUAYACOL engorda y fortalece á los niños, desarrollando el sistema óseo.

Laboratorio Químico-farmacéutico de F. del Rio Guerrero
(sucesor de González Marfil) : MALAGA

Camiseria y Corbateria

32, BOQUERIA, 32

• BARCELONA •

GRAN ASSORTIT

en

camisas, corbatas, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barat
Especialitat en camisas á mida

Botifarres * de Can Xiquillo *

Desde 'l día 15 de Octubre s' en vendrán de BLANQUES, fresques y gustoses com sempre, enviantse a Barcelona si se avisa al carrer de **I, Petritxol, I** o directament a la casa, a Sitges, **47, Carrer Major, 47** advertintse que les capsas en que s' remeterán durán el sello de la casa.

Joseph Selva y Junyent

14, Aygua, 14 : SITGES

Habent obtingut la representació de una important Agencia de Barcelona, que es dedica á la compra de fincas rústicas y urbanas, prestams hipotecaris y en lletra de cambi, a interés modich, ofereix : : : : : els seus serveys : : : : :

UN ROMPE - CABEZAS

para todo INDUSTRIAL y COMERCIANTE es el saber cómo puede hacer una propaganda eficaz y económica, asegurando una pronta — — — salida á sus productos. — — —

Pidiendo á la AGENCIA INTERNACIONAL de

ANUNCIOS HAASENSTEIN Y VOGLER

22 Fernando, 2, 1.º; BARCELONA 22

presupuestos, modelos originales para clichés y toda clase de informes referentes á publicidad en todos los periódicos, revistas, guías, almanaques, etc. del mundo entero, queda — — — solucionado el conflicto. — — —

SOBRE MONEDER

para la circulación de valores en metálich

* Servey Postal Oficial, creat per Real Decret de 30 de Noviembre de 1899 *

El SOBRE-MONEDER circula entre tots els pobles de la Península, Islas Balears, Canarias y Costas de Africa; y ahont no hi hagi Administració de Correos, están obligats a admétrel a la circulació els carters y peatons rurals. El SOBRE-MONEDER és el medi més cómodo, sencill y segur pera remetre diner per correos certificat, desde cinch céntims fins a 50 pessetas, en qualrevoel classe de moneda y en tota mena de fracció. Ab el SOBRE-MONEDER s' evitan al públich las molestias de tots els sistemas de giros; no és necessari el requisit de coneixement y s' entrega pel carter en el domicili del destinatari, encare que sigui en el poblet més petit. És indispensable pera encàrrechs al Comerç, suscripcions de periódichs, demandas de llibres, pensions, mesadas, etc. etc. Unieh que resolst las dificultats de giro de petitas quantitats. El SOBRE MONEDER té la GARANTIA DEL ESTAT, que abona la captitat declarada en cas de extravío. La COMPANIA ARRENDATARIA DE TABACOS té la exclusiva pera la ventadel SOBRE-MONEDER; l'expén en tots els ESTANCHS al preu de 25 céntims y abona als seus expendedors el loper 100 de PREMI DE VENTA. Las demandas als Representants y subalterns de dita Companyia Arrendataria en cada Provincia.

OFICINA : GOYA, 19; MADRID